KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
IN NEDERLAND 40 Cts
21

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

TERRY WORDT KAMPIOEN

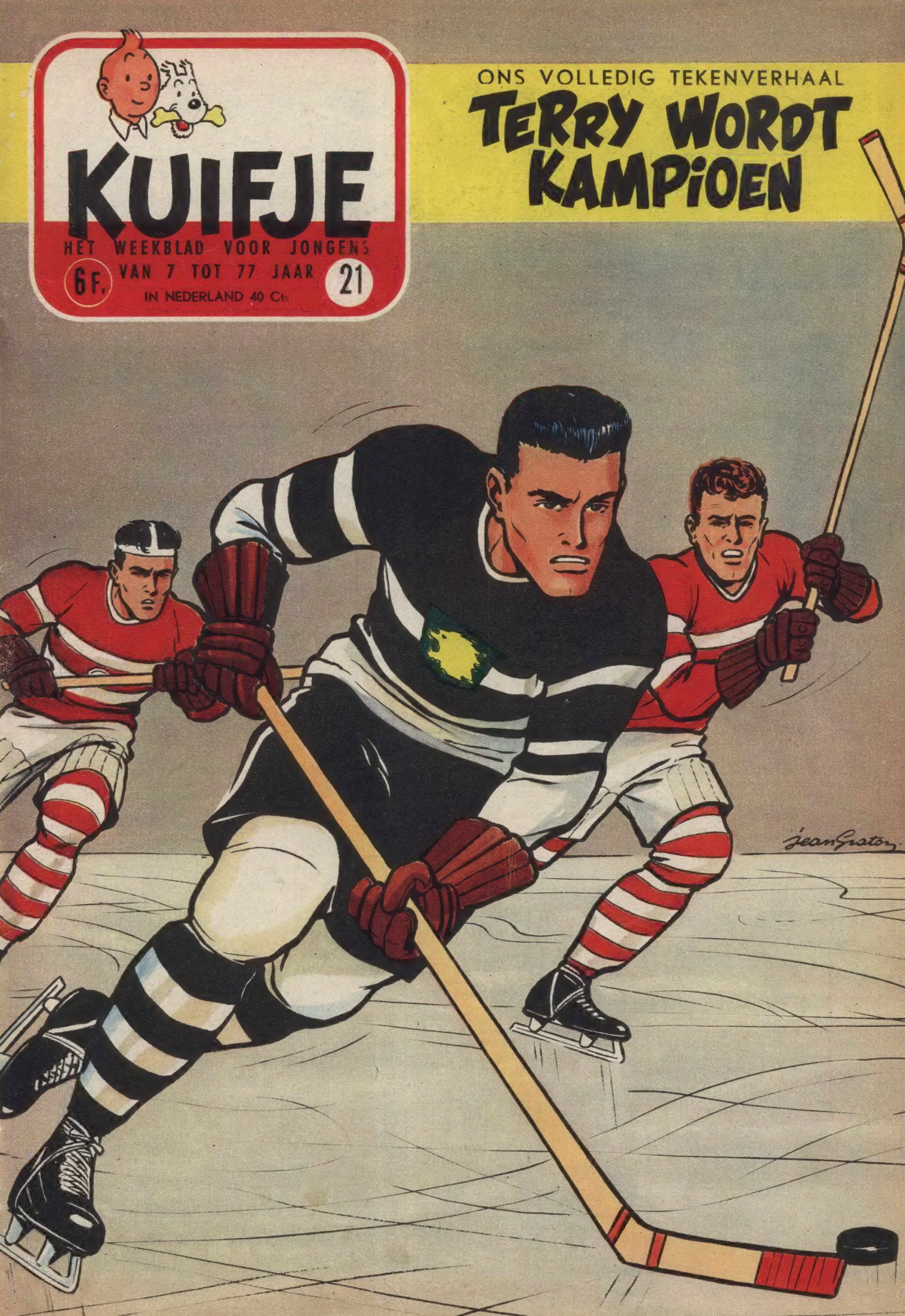

IN een Canadees stadje praat men over niets anders meer dan over de ijshockeymatch, die de plaatselijke ploeg « De Leeuwen », zal leveren tegen de befaamde ploeg « De Reuzen ». Het is de eerste keer dat de « Reuzen », die beroepsspelers zijn, een vriendenwedstrijd tegen liefhebbers aanvaard hebben. « De Leeuwen » komen « De Reuzen » afhalen aan het station...

De volgende dag is het stadion tot in de nok gevuld. Iedereen wil de match tussen de Leeuwen en de Reuzen bijwonen. De eer van het stadje staat op het spel...

Jongens, ik reken op jullie. We moeten de Reuzen tonen wat we waard zijn. Eerlijk maar zeer beslist optreden !

O.K., Terry ! We zullen van ons afbijten !

Reeds bij het begin van de match bewijzen de Reuzen dat ze technisch de meerdere zijn, doch de Leeuwen zetten hun beste beentje voor en houden moedig stand...

Bill, de rossekop, verliest Terry geen ogenblik uit het oog...

Ik zal je leren spelen, vriendje !

Hij vliegt op Terry toe en tracht hem omver te duwen...

HOP !

Terry had het gevaar wel bemerkt en ontwijkt zeer handig...

Bij de rust is de score 3-1 in het voordeel van de Reuzen. Terry maakt zich meester van de « puck » en dribbelt twee spelers. Thompson heeft zijn stick gereed maar...

met een mooie sprong kan Terry zijn rivaal ontwijken, z'n ploegmaat toespelen en deze laatste doelt...

3-2. De menigte jubelt het uit. Weer heeft Terry de « puck »...

Maar Thompson gebruikt een sluwe kneep om Terry met de elleboog te weerhouden...

Hij heeft me bij de elleboog gegrepen...

Niet waar! Hij was het!

De scheidsrechter laat zich beinvloeden door Thompson...

Hoe is het mogelijk ! Iedereen heeft gezien, dat hij me belette te spelen.

Terry, jij gaat voor vijf minuten op het bankje zitten !

Terry moet wel gehoorzamen. Thompson grinnikt schijnheilig...

Terry bijt op de tanden en ziet toe hoe zijn ploeg, die nu slechts vijf spelers telt, moet wijken voor de overmacht. De stand is 5-2.

Waar heb ik die lelijke Thompson reeds gezien ?

Eensklaps...

Ik heb het ! Ik herinner het me !

Jaren geleden, toen Terry nog een jongen was, wandelde hij langs een bevroren vijver niet ver van zijn geboortedorp...

DOEL !

Knap gespeeld, Bill !

Ja, zo spelen wij, jongens van Montreal !

Hé, jongens, kijk eens naar de mooie « puck » die ik gevonden heb !

Bravo, Bill! Speel me toe! Vlug!

Halt ! Je zult die klomp stukslaan !

Kom hem halen, kleintje !

Pak aan, Freddy !

HAHAHA !

HAHAHA!

Maar als ik groot en sterk ben zal ik je vinden, rossekop !

Haha, boerke ! Dan zul je naar Montreal moeten komen want ik ben hier slechts met vacantie !

In Montreal of eender waar. Ik zal je terugvinden !

En het toeval wil dat Terry zijn rivaal vijftien jaar nadien werkelijk terugziet...

Hij is het ! Geen twijfel mogelijk. Het is ook daarom dat hij de streek kent... Wacht, kerel, ik zal je wel mores leren !

Al de spelers zijn weer op het ijs voor de derde en laatste ronde. Thompson heeft zijn schoenveters vaster aangetrokken en wil zijn handschoenen grijpen, die aan z'n voeten liggen...

!??

Herinner je de klomp ! Ik zei je immers dat ik je zou terugvinden, rossekop !

Thompson tracht tevergeefs zijn handschoen terug te krijgen... De andere spelers kijken verbaasd toe...

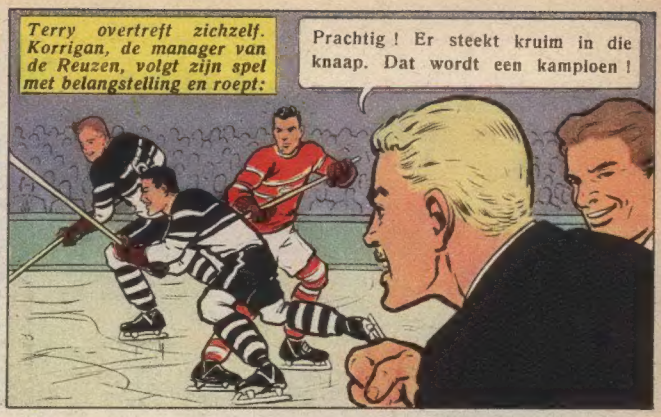

Finde

Volgende week : DE GROENE HEL

IN MEDIA VIRTUS

KUIFJESLEZERS die reeds Latijn leren, zullen deze zinnetje kennen, wil ik er wel gauw de letterlijke vertaling van geven : « De deugd bevindt zich in het midden ».

Ik moet aan deze oude Latijnse spreuk denken, toen ik vóór enkele dagen een jongen terugzag, die ik reeds tamelijk lang ken, maar tijdens de laatste maanden niet meer had gezien. Vroeger was Erik altijd schuchter, bedeesd, zelfs mensenschuw. Zijn ouders, zijn leraars en ikzelf hadden hem dikwijls gezegd :

— Maar, Erik, gedraag je toch als een man. Je lijkt wel een meisje te zijn !

Al die herhaalde wenken hadden hem eindelijk wakker geschud, en hij wou aan iedereen tonen, dat hij geen meisje is. Hij viel echter van het uiterste in het andere : hij, die vroeger geen woord sprak, roept nu altijd het eerst en het hardst. Hij die vroeger altijd op achtergrond bleef, tracht nu haantje-vooruit te spelen...

Het gebeurt dikwijls dat men van het ene uiterste in het andere valt.

En het duurt heel lang, eer men de gulden middenweg vindt, en dan moet men nog heel wat wilskracht bezitten om die gulden middenweg te bewandelen, en niet opnieuw in het ene of het andere uiterste te hervallen.

Aan de jongens die hun schuchterheid achter een geforceerde uitbundigheid verbergen, herinner ik die oude Latijnse spreuk « In media virtus » ofte dan vrij vertaalde : Bewandel steeds de gulden middenweg.

Kuifje

EEN NIEUWE CLUB TE SINT-NIKLAAS

LUCIEN DEPOORTERE, Guido Gezellestraat, 47, Sint-Niklaas-Waas, schreef mij een brief om me te melden dat hij een nieuwe club heeft opgericht in zijn vaderstad. Deze club doopte hij de « Vrijschuttersclub ». Alle jongens van 11 tot 15 jaar worden uitgenodigd toe te treden. Ieder lid kiest een schuilnaam. Het moet een Engelse of een Vlaamse naam zijn, die met een R. begint. Voorbeeld : Robin Hood, Robrecht Sneloghe. De strijdkreet van de club klinkt : « Vliegt de blauwvoet, storm op zee ! » De nieuwe club heeft een lokaal in de Plezantstraat, 64-66. Lezers uit Sint-Niklaas worden uitgenodigd zich met Lucien in verbinding te stellen.

BRIEVENBUS

Jacques Catteuw, Watoustraat, 64, Proven (W. Vlaanderen), *zou graag allerlei punten willen ruilen. Men schrijve hem rechtstreeks.*

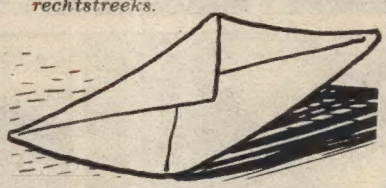

Marines Coenraad van Rekem, Koningin Astridlaan, 1, Kontich bij Antwerpen, *zou graag willen corresponderen en postzegels ruilen met een Hollandse jongen van 11 à 12 jaar. Men schrijve hem rechtstreeks.*

A. De Bruyn, Karel Meivisstraat, 2, Hoboken, *verwacht ook de postbode, want hij zou graag punten ruilen.*

EEN NIEUWE CLUB TE HASSELT

Leopold en Ronald Aerden, Botermarkt, 22, Hasselt, hebben besloten een nieuwe club te stichten in de Limburgse hoofdstad. De Kuifjeslezers uit hun omgeving worden verzocht zich met deze broers in verbinding te stellen, en hun initiatief te steunen.

WANNEER NEEM JIJ HET BESLUIT OOK EEN KUIFJE'S CLUB OP TE RICHTEN ? DOE HET VANDAAG NOG.

BLIND, MAAR NIET ONTMOEDIGD !

EEN Berlijnse muziekleraar hoorde toevallig een jongen wondergoed op een accordeon spelen. Hij ging met de jongen kennis maken, en ontdekte dat de begaafde kleine muzikant een *blinde* jongen was... De blinde jongen was echter zo begaafd, dat de muziekleraar hem gratis onderricht gaf, en nu kan de kleine Lutz (zo heet die jonge Berlijner) reeds concerten geven! Met talent en wilskracht kunnen zelfs de zwaarste handicaps overwonnen worden.

CHLOROPHYL

HET schoonste verhaal van « Kuifje » vind ik « Chlorophyl », zo schrijft François De Meersman, van Asse, die dan verder gaat met te zeggen dat hij heel veel van dieren houdt. François houdt echter niet alleen van Chlorophyl, maar van heel « Kuifje ». Hij kijkt met belangstelling uit naar het nieuw verhaal van Alex, dat binnen enkele maanden in ons blad zal verschijnen. Het zal iets fijn worden, hoor François !

KUIFJE VIND IK PRACHTIG !

HEEL de familie, ma, pa, m'n zusters en ikzelf, lezen alle verhalen, zo schrijft Edmond De Vogelaere, van Temse, die ook graag artikeltjes zou schrijven over onze Vlaamse schilders.

Stuur mij eens een artikeltje ter inzage, en je boek zou ik ook wel graag eens inkijken, Edmond.

Edmond heeft als bijnaam gekozen « De Rode Ridder », en als wapenschild een dubbel eikenblad. Zijn lijfspreuk luidt : « Je Maintiendrai ! »

Hij heeft niet alleen een strijdkreet, maar zelfs een... hulpkreet voorzien.

Ik hoop dat je je hulpkreet niet dikwijls moet slaken, Edmond !

ALTIJD VERSTROOID

PROFESSOR tot de hotelportier :

— Wilt u er voor zorgen dat ik mij morgen vroeg niet overslaap, mijnheer ?

Portier van het landelijk hotel :

— De haan zal u wakker kraaien, mijnheer!

— Goed. Zeg hem dan dat hij mij om 6 u. 25 wakker maakt...

LASTIG

— Mijnheer, ik wou graag mijn naam veranderen.

— Ja, en waarom ? vroeg de bediende van de burgerlijke stand.

— Wel, ik heet Brand, en als ik telefoneer en ik zeg « Hallo, hier Brand », dan antwoordt men mij altijd « Roep de pompiers ! »

Deze grapjes werden ons gestuurd door Marnix Ferrant, van Sint-Andries. Hij werd er voor beloond met een mooie reeks chromo's.

HOU JE VAN DIEREN ?

PUCKY

Johnny Gastermans van Antwerpen, stuurde mij volgend opstel over zijn hond

HET gebeurde in de zomer van het jaar 53. Toen ik op een avond, na schooltijd, met mijn fiets huiswaarts keerde, bemerkte ik in mijn straat enkele vrienden met een hondje in hun midden. Ik ging kijken en het arme hondje ook eens strelen. Aan de blikken van mijn vrienden bemerkte ik dat ze niet wisten wat gedaan met het beestje. Ze vroegen me of ik het niet moest hebben...

Eerst twijfelde ik, doch ik besloot het mee te nemen. Mijn papa was het eens, maar mijn mama niet. Spijts mijn aandringen mocht Pucky (zo had ik hem genoemd) niet binnen. Na meerdere malen gesmeekt te hebben mocht hij uiteindelijk in huis komen.

Hij wordt nu meer en meer de vriend van mijn ouders.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Direct. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.
Publiciteit : PUBLI-ART
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro 199.334 — *Abonnement:* 4 fl. per kwartaal

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Holland : G.-J. Raat, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk : Editions DARGAUD S.A., 60 Chée d'Antin, Parijs IXe
Zwitserland: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Congo : KUIFJE CONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië : Prof. Carlo GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada : KUIFJE CANADA - 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.
CANADA	1 jaar :	6,5 $

26-5-55

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

De graaf van Monte Cristo laat een krediet openen op de bank van Danglars. Hij vraagt de bankier een som van zes millioen, maar deze laatste is niet in staat hem deze som te verschaffen...

HET GELD VAN DE ARMEN

(85) ALS Monte Cristo vernam dat Danglars aan de rand van het bankroet stond, bracht hij de bankier een bezoek. Deze ontving hem met zijn gewone hoffelijkheid, maar het was hem aan te zien dat hij op hete kolen zat en meer dan één slapeloze nacht had gekend. Monte Cristo wou Danglars echter een kans geven om op fatsoenlijke wijze uit de nesten te geraken. De bankier, die wou vermijden dat z'n bezoeker klaar zag in de financiële toestand van z'n instelling, besloot zijn bezoeker te verbazen en daarom lei hij vijf checks op tafel en vroeg glimlachend : « Staat u toe dat ik deze vodjes papier teken ? Nadien ben ik helemaal tot uw dienst. »

(86) MONTE CRISTO knikte instemmend en een ogenblik lang hoorde men in het bureau niets anders dan het krassen van Danglars' pen. « Jij bent een schatrijk man, zei de bankier, maar heb je al dikwijls vijf checks van deze waarde gezien ? » Monte Cristo nam de « vijf vodjes papier » op als om ze te wegen. Ze hadden ieder een bedrag van een millioen en droegen de handtekening van « Baron Danglars ». — « Je doet veel grote zaken ? » vroeg Monte Cristo op onverschillige toon. — « O ja, en ik handel ze allemaal even vlug af, antwoordde de bankier hoogmoedig, mijn handtekening is goud waard ! »

(87) PRACHTIG ! Ik had bij u immers een krediet van zes millioen ? Je hebt me tot op heden 980.000 frank gestort. Ik neem dus deze checks... Ziehier het ontvangstbewijs voor zes millioen. Ik heb dit bewijs reeds op voorhand geschreven want juist vandaag heb ik veel geld nodig. » De graaf stak met de ene hand de checks op zak en met de andere overhandigde hij het ontvangstbewijs aan de bankier. Danglars stond daar als van de hand Gods geslagen. « Wat ? stamelde hij. U neemt al dat geld ? Maar... maar dat gaat niet. Ik moet die som vandaag terugbetalen aan de armengestichten. U begrijpt dat... »

(88) MAAR natuurlijk ! Het is in orde. Ik houd niet zo speciaal aan die checks. U kan me vanzelfsprekend in een andere waarde betalen. Hij reikte de « vodjes papier » aan Danglars. Deze stak spontaan de hand uit om ze aan te nemen, doch op het laatste nippertje bedacht hij zich. « Houd die checks maar. Uw handtekening is geld waard » zei hij met gesmoorde stem en slaagde er zelfs in te glimlachen. Monte Cristo bekeek de bankier met ondoorgrondelijke blik, haalde haast onmerkbaar de schouders op en stak de checks terug in zijn portefeuille. Op dit ogenblik kondigde de knecht M. Boville aan.

(89) DANGLARS werd lijkbleek, want Boville kwam de checks voor een waarde van zes millioen afhalen als gevolmachtigde van de armengestichten. Het geld dat hij in bewaring had gekregen en onder geen voorwaarde uit de hand mocht geven, had hij aan Monte Cristo overgemaakt. Hoe was Boville op het idee gekomen juist op dit ogenblik zijn geld te eisen ? De gedachte dat Boville misschien door een geheimzinnig correspondent was verwittigd, kwam niet bij Danglars op. Als een slaapwandelaar leidde de bankier zijn hoge bezoeker naar de deur en verzocht Boville binnen te komen...

(90) DE bankier was niet in staat Boville te betalen, maar hij trachtte er een grapje van te maken : « Uw weduwen en wezen zullen wel de goedheid willen hebben vier en twintig uur te wachten op hun geld, Mijnheer Boville. De graaf van Monte Cristo gaat hier juist buiten en heeft vijf millioen meegenomen. Wanneer ik tien millioen op één dag van de bank zou nemen, zou men dat erg vreemd kunnen vinden. Morgenmiddag hebt u echter uw geld. » Boville nam afscheid. Als eerlijk man kon hij zich niet indenken dat DANGLARS GEEN CENT MEER BEZAT EN HEM EENVOUDIG NIET KON BETALEN !

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chlorophyl gelukt er in te ontsnappen aan de woede van « mijnheer de Haan » en bereikt de hoeve waar Minimum woont...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

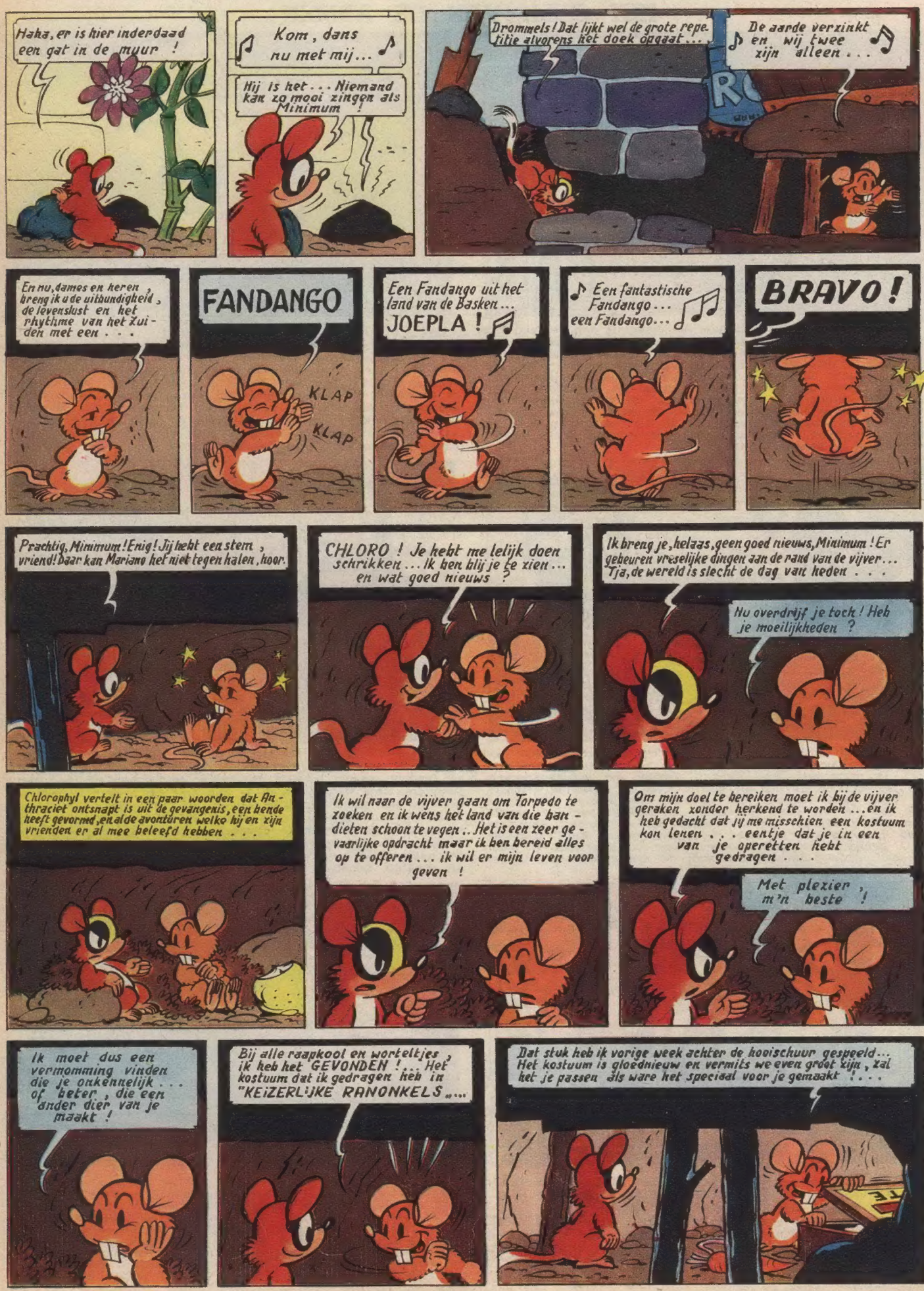

(Wordt voortgezet.)

HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

Fred Leslie, Lewis Siburg et Arthur Blaines trokken door de jungle van Centraal Amerika en vonden het kerkhof van de dinosauriërs. Ze werden echter gevangen genomen door de man in het zwart. Deze laatste vertelt onze vrienden wat hij in die wildernis eigenlijk doet...

EEN ONVERWACHT BONDGENOOT

HET was nogmaals Lewis Siburg die het gesprek, door het geroffel van de neerplassende regen op het plaatijzeren dak van de bungalow onderbroken, weer aanknoopte. De laatste woorden van de man in het zwart hadden de reus inderdaad buiten zichzelf gebracht.

— Nu je je plan in het lang en het breed uiteen gezet hebt en wij weten welke misdadige dromen je koestert, kon je ons misschien ook vertellen wat je van ons verwacht?

Grosjak schrok even en hield er mee op naar het dak boven zijn hoofd te staren.

— Zoals ik je reeds meermaals gezegd heb, kan ik intelligente medewerkers gebruiken. Neen, niet voor de raketten. De technische ploeg is volledig. Ik heb mensen nodig die de Indianen kunnen bevelen en hen al het bijkomend, maar toch noodzakelijk werk kunnen laten uitvoeren. We moeten nog een heel stuk grond effenen en er is ook transport te doen. Vermits ik niet over de mensen beschik die zich daarmee kunnen gelasten, draag ik jullie die taak op... onder stevige bewaking, wel te verstaan!

BLAINES nam z'n monocle uit zijn rechteroog, ademde er op en poetste hem zorgvuldig schoon met de mouw van z'n jas.

— Je vergeet, Grosjak, zei hij langzaam, dat we die hulp kunnen weigeren.

Hij zette z'n monocle opnieuw in z'n oog en vervolgde rustig:

— En ik geloof inderdaad dat we zullen weigeren.

— Weigeren? Weigeren? riep de man in het zwart die woedend opgesprongen was. Neen, heren, jullie weigeren niet want in dit geval doe ik jullie onmiddellijk fusilleren.

Siburg kwam dreigend op de man toe en bulderde:

— Ja, je kan ons laten fusilleren maar jij sterft met ons, schurk!

— Hou er mee op, Siburg! riep Fred, die de ernst van de situatie dadelijk begreep en zag dat de schildwacht van Grosjak zijn wapen op Siburg richtte.

De reus beheerste zich onmiddellijk en liet zijn lange, gespierde armen slap naast zijn lichaam vallen...

— Groschak heeft gelijk. We moeten zijn voorstel aannemen. We hebben immers geen keuze en het heeft nog nooit geholpen dood te zijn!

De man in het zwart ging weer zitten, stak een nieuwe sigaar op, glimlachte en zei:

— Het verheugt me dat jullie verstandig zijn, heren, en mijn voorstel aannemen. Wellicht leren we nog met elkaar opschieten!

Fred, Siburg en Blaines bekeken elkaar lang en ernstig. Het scheen hen alsof ze een pact met de duivel hadden gesloten...

★

STRENG bewaakt door bewapende schildwachten, werkten Fred en zijn vrienden reeds twee weken in het dal. Ze verlangden er naar te vluchten doch hadden daartoe nog geen gelegenheid gekregen. Ze deden dus wat hen opgedragen was en wachtten...

Het regende onophoudelijk en het water van het meer steeg onrustwekkend. Wanneer er een bres sloeg in de dam, zou het water het dal in stromen en de basis vernielen...

Hier en daar waren er trouwens reeds infiltraties. Het was beslist daarom, dat de man in het zwart op een morgen naar de bungalow van onze vrienden kwam. Hij zag er ongerust en zenuwachtig uit. Z'n handen trilden als die van een grijsaard.

— Heren, jullie weten wel dat de dam ieder ogenblik kan begeven onder de druk van het water. We moeten hem verstevigen. Ik reken daarvoor op jullie en de Indianen.

— Waarom reken je op ons? vroeg Blaines.

— Heel eenvoudig omdat het nu reeds zeer gevaarlijk is aan de dam te werken, en ik kan me de weelde niet veroorloven het leven van mijn technici op het spel te zetten.

— Ons leven is natuurlijk geen rode duit waard, onderbrak Siburg.

Grosjak deed alsof hij die opmerking niet hoorde.

— Jullie beginnen er dadelijk aan. Alle middelen en al het materiaal waarover we beschikken zal naar de dam gebracht worden. De dam moet verstrekt worden, is dat goed begrepen?

Streng bewaakt, werkten Fred en zijn vrienden reeds twee weken in het dal...

Siburg wou vlakaf weigeren een hand uit te steken, maar Fred voorkwam een incident door te antwoorden:

— Jij bent de sterkste, Grosjak, en je weet dat best ook. We kunnen niet weigeren je bevelen uit te voeren. We vertrekken dus naar de dam indien je zulks wenst...

— Goed, professor. Het doet me genoegen dat je je nuchter verstand gebruikt, zei hij na een pauze, en bekeek Leslie oplettend. Het is werkelijk spijtig dat we binnen kort zullen moeten afscheid nemen. We zullen nu spoedig met ons werk klaar zijn...

— Natuurlijk is dat jammer, zo dacht Leslie in stilte, maar het is best mogelijk dat ik je voor die tijd een flinke poets bak...

Enkele minuten later stonden de drie geleerden reeds buiten in de plassende regen. Blaines kon zijn ontevredenheid niet langer verbergen en riep uit:

— Ben jij helemaal gek geworden, Fred? We zullen die schurk toch niet helpen deze basis te redden, of wel? Ze kan voor mijn part onder spoelen en Grosjak kan naar de duivel lopen!

— Je hebt gelijk. We zullen geen hand roeren om de dam te verstevigen, zei Siburg. Grosjak mag in een knoop slaan van woede indien hij zulks wenst...

— Klets toch niet, onderbrak Fred hem. Natuurlijk moeten we de dam verstevigen. We moeten het echter niet helemaal doen zoals Grosjak dat wenst. We hebben een bondgenoot en moeten er gebruik van maken...

Blaines en Siburg keken Leslie ongelovig aan. Ze vreesden dat hun vriend een slag van de molen gekregen had...

— Een bondgenoot? Over wie spreek je, Fred?

Leslie strekte de arm uit en ving enkele druppels regen in z'n open handpalm op.

— Dat is onze bondgenoot. Een onverwachte bondgenoot, maar een trouwe...

VOLGENDE WEEK: DE DAM IS IN GEVAAR...

In de grot van Ali Baba

KEN je het sprookje van Ali Baba en de veertig rovers? Natuurlijk! Je weet dat Ali Baba voor de grot kwam en de magische woorden uitsprak « Sesam open u! » De grot ging open en Ali Baba sloop er binnen. In de grot vond hij honderden zakken die gevuld waren met goud en met edelstenen zoals smaragden, saffieren, robijnen, opalen en diamanten. Het waren vooral de edelstenen die Ali Baba bewonderde en wij, die het sprookje lazen, met hem. We hebben er altijd van gedroomd eens een hoop echte, fonkelende edelstenen te ontdekken, niet om de waarde welke zulke sierstenen hebben, maar omdat ze zo geheimzinnig schitteren.

Edelstenen schitteren

DE edelstenen zoals, diamant, robijn, saffier en smaragd zijn zeer hard en hebben een grote waarde. Minder hard zijn topaas, opaal, aquamarijn, amethyst, turkoois en zirkoon. Ze hebben minder waarde en worden « halfedelsteen » genoemd. Edelstenen zijn eigenlijk regelmatig gekristalliseerde mineralen en men vindt ze doodgewoon in de grond of in zandige rivierbeddingen. In Belgisch Congo, Zuid-Afrika (Witwatersrand), Tanganyika, Oost-Indië en Brazilië kan je diamanten vinden, voor robijnen moet je in Siam en India zijn, saffieren in Cachemire, Ceylon en Birma, smaragden in Iran en Egypte, topaas in Brazilië en Spanje. Siberië maakt een uitzondering op de algemene regel: het is er niet warm en toch vindt men er de smaragd, amethyst en aquamarijn.

Koolstof, zand en aluminium

EEN diamant is uit gekristalliseerd koolstof, smaragd en aquamarijn zijn variëteiten van beryl (beryllium-aluminiumsilicaat) robijn is rood en saffier is blauw korund (hexagonaal gekristalliseerd aluminiumoxyde).

Alle edelstenen zijn gevormd uit zand of aluminium of beide. In de Oudheid hechtte men vooral waarde aan stenen om hun magische kracht. Al geloven wij niet meer aan de toverkracht van een edelsteen, toch zijn er nog mensen die menen dat een bepaalde steen geluk en een andere ongeluk brengt.

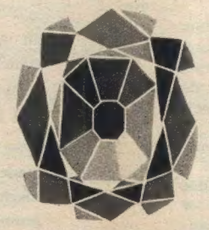

Alle kleuren van de regenboog

DE waarde en de schoonheid van een edelsteen hangt af van de intensiteit van z'n kleur of... van z'n kleurloosheid! Dat lijkt natuurlijk wel een beetje gek maar het is toch zo. De diamant moet wit zijn, d.w.z. geen kleur hebben om mooi te wezen. Toch heeft de blauw-witte diamant, dat is de witte diamant met een blauwe schijn, de hoogste waarde. De edelstenen hebben hun kleur te danken aan vreemde elementen die, tijdens het vormingsproces, in de kristallen slopen. Een beetje mangaanoxyde geeft de amethyst zijn purpere kleur, cobaltoxyde geeft de blauwe kleur aan de saffier en chroom kleurt de robijn bloedrood. De moderne industrie slaagde er in de kleuren van sommige stenen te verbeteren door ze te verwarmen. Topaas, die van nature geel is, wordt daardoor rose, de zirkoon verliest zijn bruine schijn en wordt wit.

De diamant spant de kroon

DE schittering van een steen hangt af van de kwantiteit licht welke zijn oppervlakte weerkaatst. Hoe harder de steen is, des te meer licht hij weerkaatst. Vermits de diamant de hardste edelsteen is, schittert hij het mooist. Men kan de schittering van een edelsteen verhogen door hem vakkundig te slijpen.

In de moderne slijperijen van Antwerpen, Amsterdam en Londen slijpt men de diamant in een regelmatige vorm en geeft hem een aantal facetten of vlakken die de schittering van de diamant verhogen. Natuurlijk gaat er bij het slijpen een deel van het gewicht van de diamant verloren. Een goed geslepen diamant heeft bovenaan een klein plat vlak, tafel geheten, waarrond driehoekige of ruitvormige facetten geslepen zijn. Een zuivere blauwwitte, goed geslepen diamant, met achthoekige tafel en 58 ruitvormige of driehoekige facetten wordt « briljant » geheten. Het gewicht van een diamant wordt in karaat uitgedrukt.

Diamantbewerking

DE bewerking van een diamant is erg delicaat en slechts een knap vakman kan de facetten slijpen. De ruwe diamant wordt eerst **gezaagd**, dan volgt het **snijden** waarbij de diamant zijn grondvorm krijgt. Het **slijpen** geschied op een snel draaiende schijf, die met olie aangelengd diamantpoeder is ingesmeerd.

Ruwe en bewerkte stenen:
1. Aquamarijn. 2. Topaas. 3. Amethyst. 4. Opaal. 5. Robijn. 6. Smaragd.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Vermomd in menestreel, heeft Pijl zich een toegang verschaft tot het kasteel. Hij nadert de toren waarin Robrecht opgesloten werd...

(Wordt voortgezet.)

DE 4 P.K. KREEG EEN CONCURRENT:

DE FIAT 600

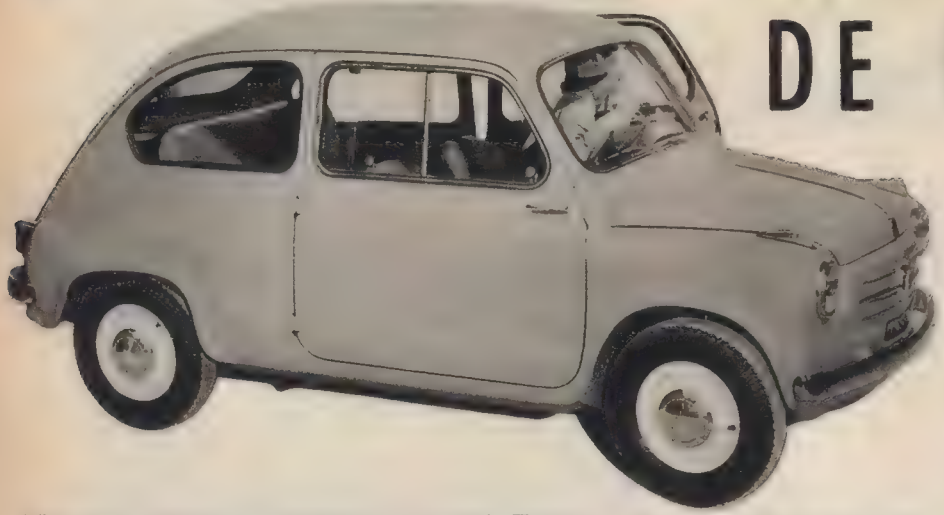

IK ging Walter opwachten aan de school. Terwijl ik daar met mijn nieuwe wagen voor de schoolpoort stond, wierpen de eerste leerlingen die naar buiten stroomden er zich op als een zwerm bijen rond een bijenkorf:

— Kijk daar is de nieuwe Fiat!

WALTER drong door zijn makkers naar voren, en hij was niet weinig fier dat ik uit de wagen kwam en de deur voor hem open maakte, als was ik de chauffeur van een schatrijke jonge baron.

Zijn schoolkameraden waren niet jaloers, want ze mogen Walter graag.

— Wij zijn zeker de eersten, die een proefrit mogen maken met de nieuwe Fiat 600? vroeg Walter.

— Inderdaad. Het is alleen maar jammer dat ons artikel ten gevolge van het drukprocédé van «Kuifje» met verschillende weken vertraging zal verschijnen. Wanneer men voor een dagblad werkt gaat dat sneller. Vandaag de proefrit: morgen in de krant.

Het wagentje slingerde tussen de lange autoslierten, en het was waarlijk aangenaam om de beweeglijkheid van de auto te testen. Men krijgt de indruk dat men niet aan het stuur van een wagen zit, maar met een scooter rijdt, zo klein en handig is dat ding!

Een vergelijking tussen de nieuwe Fiat 600 en zijn voorganger de kleine «Topolino», doet je aandacht vallen op het feit dat er méér plaats is in de nieuwe wagen, alhoewel de afmetingen van de 600 **kleiner** zijn dan die van de Topolino! Dat is waarlijk een knap staaltje van het vernuft van de Italiaanse ingenieurs.

Het duurde geen tien minuten alvorens Walter en ik ons volledig vertrouwd voelden met de 600.

— Dat de nieuwe Fiat in de stad buitengewoon practisch is, dat ondervind je reeds na vijf minuten, maar ik zou ook graag willen weten wat er uit deze wagen kan gehaald worden op de vrije baan?...

Om aan deze vraag van mijn vriend gevolg te geven, verliet ik de stad, en begaf mij op een van die vertrouwde Brabantse wegen...

— Ja, het ware interessant met deze auto ook eens naar Terkamerenbos te rijden, en er daar de weg mee af te leggen die wij gewoonlijk nemen met de andere wagens, waarmee wij reeds een proefrit gemaakt hebben...

Na de eerste bocht wist ik reeds wat ik er moest over denken: de baanvastheid van de Fiat 600 is buitengewoon goed! We namen iedere bocht, telkens zonder veel vertraging, en we stelden niet de minste aarzeling of slechte reactie vast bij het mechanisme van de wagen.

— Maar dat dingetje draait bijna als een renwagen! juichte Walter. Je zou mij eens moeten vertellen hoe dat ding in elkaar steekt.

— Graag. De motor met een cylinderinhoud van 600 cm3 werd achteraan geplaatst, zoals bij de 4 P.K. Renault en de Volkswagen. Vooraan bevindt zich, onder de motorkap, alleen een bagagebergplaats, een reservewiel en de benzinetank. De Fiat 600-motor wordt met water gekoeld. De versnellingsbak telt vier snelheden. De drie hoogste snelheden zijn gesynchroniseerd.

— En werkt de versnellingsbak goed?

— Zeer goed! De versnellingen zijn uitstekend, voor zo'n kleine wagen. Alleen de vierde snelheid is een beetje traag, maar dat is waarlijk niet erg. De soepelheid van de versnellingsbak integendeel valt bizonder te waarderen.

— En dat ding rijdt geruisloos!... Wat denk je van de suspensie?

— De vier onafhankelijke wielen bezorgen een goed comfort, daar kun je zelf over oordelen.

Intussen hadden wij een recht baanvlak bereikt, en de naald van de snelheidsmeter danste vrolijk rond de 100 km. per uur.

— Dat is toch niet kwaad, stelde Walter vast. Werkelijk, alles bij elkaar genomen is dit een zeer aangename wagen: soepel, goed bestuurbaar, snel, veel ruimer dan men denken zou... Heb je er nog iets op aan te merken?

— Naar mijn mening is het dak achteraan voor volwassen personen wat laag. En de bagageruimte volstaat wanneer men met zijn tweeën op reis gaat, maar de koffers bergen van vier persónen is moeilijker.

— Je bent ook nooit tevreden! bromde Walter... Wat denk je van het stuur?

— Uitstekend. Het stuur reageert zonder de minste aarzeling, en men beleeft er waarlijk veel genoegen aan met deze wagen te rijden.

Te Leuven maakten wij rechtsomkeert, want Walter had mij laten horen dat hij niet lang mocht weg blijven. Hij moest op tijd thuis geraken voor het avondmaal.

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELKAMPEERDER

Dit verhaal wordt je aangeboden door GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeermaterieel.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

Teddy trachtte te vluchten en de chef van de bandieten vuurde op hem. Gelukkig werd hij niet getroffen. Plotseling komt Uranus, de handlanger, opdagen...

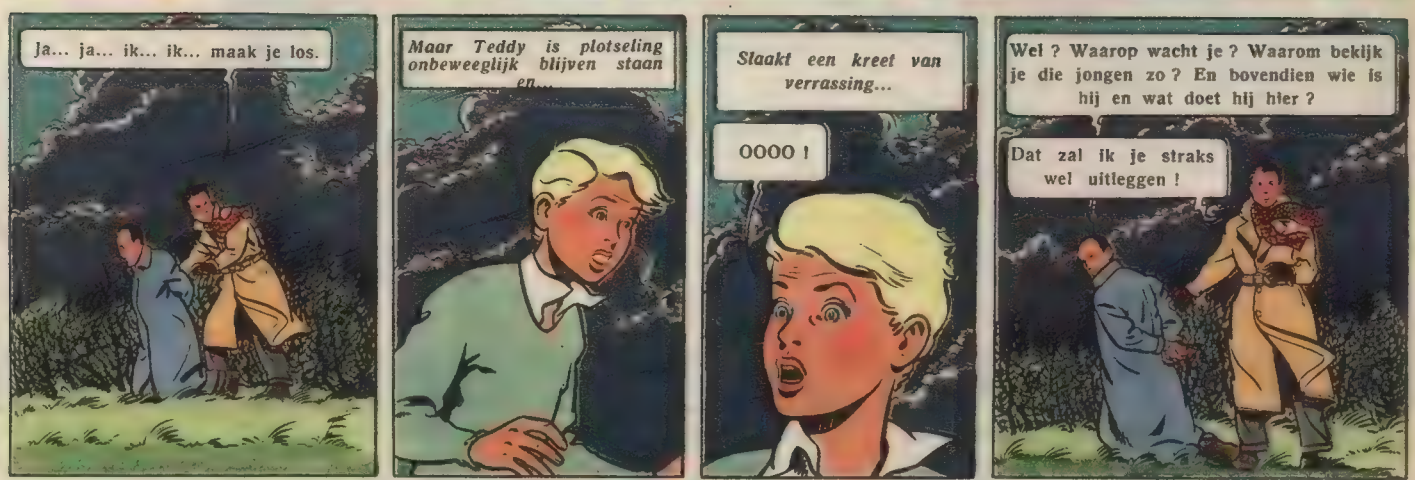

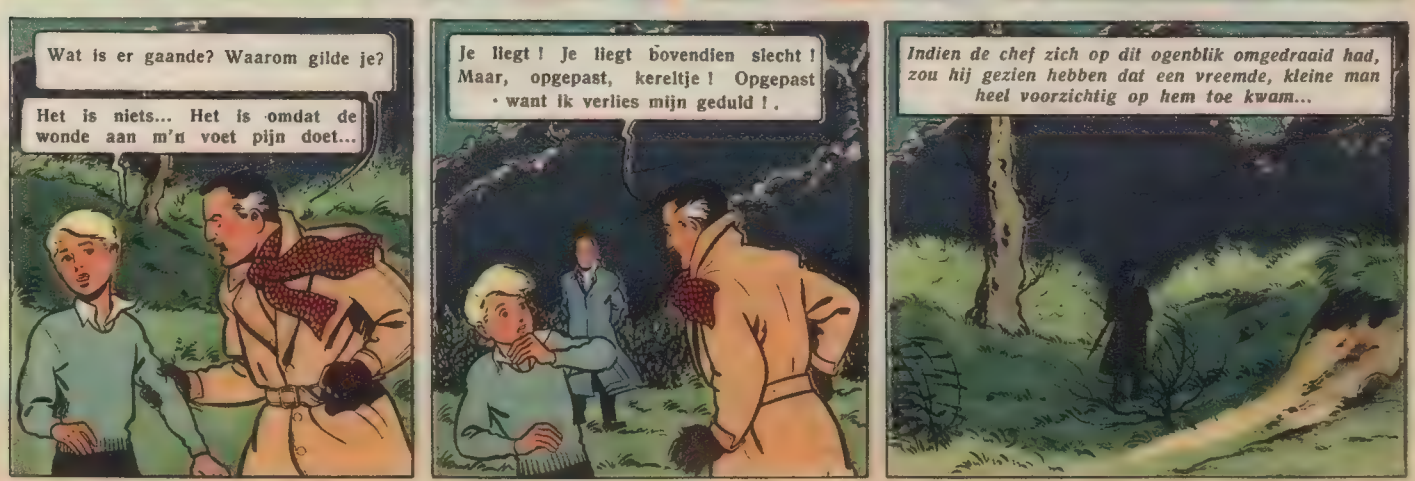

Satan houdt niet van grapjes

IN het jaar 1813 — ik was toen dertien jaar en mijn broer Jeroom zeventien — woonden wij in het kleine dorp Laudenbach nabij Colmar, waar m'n vader onderwijzer was. Onze vrije tijd brachten wij door in de wouden en in de bergen. Jeroom hield dolveel van dieren. Er ging geen week voorbij, zonder dat wij een gekwetst vogeltje, een uitgemergeld eekhoorntje of een verdwaalde kat naar huis brachten. Moeder onthaalde al die ongevraagde gasten niet altijd met open armen, maar doorgaans liet zij zich toch vermurwen, en gaf zij ons de toelating de dieren te verzorgen in het houten hutje in de tuin, waar mijn broer zijn privé-zoo had van gemaakt.

OP zekere avond, bij het terugkomen van de school, zagen wij de oudste zoon van boer Gumpack een jonge wolfshond, die aan de ketting lag, met een zweep afranselen. Het dier blafte razend, en trachtte wanhopig de zweep met zijn tanden vast te krijgen.

— Waarom sla je die arme hond, Fritz ? vroeg mijn broer.

— Dat is de enige manier om hem tam te krijgen ! Die hond is nog geen zes weken oud, en hij heeft reeds drie kiekens gedood. Zie maar eens hoe woest dat beest is. Ik kreeg hem van een neef die aan de andere kant van de Vogezen woont. 't Is een onmogelijk dier ! Een soort kruising tussen hond en wolf... Ik zal hem nog moeten neerschieten...

— Ho, neen ! smeekte Jeroom. Doe dat niet, Fritz ! Geef hem mij dan liever !

Fritz lachte brutaal :

— Ben je misschien van plan je levend te laten opeten ? Wel, als je er aan houdt, neem hem dan mee ! Maar ik ben benieuwd of je er zult in slagen hem los te maken en mee te nemen...

Met trillende poten, een muil vol schuim en met bloed doorlopen ogen keek de wolfshond ons hatelijk aan. Het dier deed inderdaad aan een jonge wolf denken, met zijn scherpe oren en zijn ruwe pels. Kalm haalde Jeroom een stuk brood met vlees uit zijn zak en wierp het naar de hond die het met één hap verorberde.

— Jan, zei hij, wil je mij die vorkvormige tak daar geven ?

Terwijl hij de hond met de vork in de nek van zich hield, maakte Jan de ketting los. Het dier maakte enkele onrustige sprongen in onze richting, maar Jan kon het in bedwang houden.

— Goede reis ! sarde Fritz die ons zo hard wij lopen konden achter de hond aan zag hollen.

— Het is een zeer mooi beest, Jeroom ! zei ik heigend. Maar ik vrees dat moeder ons deze keer geen toelating zal geven om het dier te behouden, en wat kunnen wij er dan mee aanvangen ?...

— Maak je daarover maar niet ongerust, dat breng ik wel in orde ! Heb je nog een stukje brood op zak ? Ja ?... Werp het hem, want ik heb de indruk dat hij vooral kwaad is, omdat hij honger heeft...

Wij gingen langs achter de tuin binnen. Jeroom maakte zijn nieuwe vriend vast aan een paal. Onze ouders waren gelukkig nog niet thuis. Jeroom nam hun afwezigheid te baat, om de hond een groot bord soep te brengen, rijkelijk gevuld met brokken brood. Het dier at alles op, en likte de kom uit. Daarna ging het liggen.

Toen moeder een uur later thuis kwam, was het reeds donker geworden. Haar thuiskomst deed de wolfshond echter opschrikken, en hij begon als razend te blaffen in de duisternis.

— Dat is geen hond, die je daar medegebracht hebt! Ik dacht dat het de duivel in persoon was, want ik zag twee rode ogen glinsteren, en zijn spitse oren schenen wel horens ! zei moeder.

— Wel, laten we hem dan « Satan » noemen ! antwoordde Jeroom, terwijl hij moeder zachtjes streelde, want hij wist hoe hij van moeder iets gedaan moest krijgen. Laten we hem houden, mama, je zult zien dat hij op korte tijd zo zacht als een lam zal worden, en een uitstekende waakhond zal zijn.

Naar vaders mening zouden wij een goede waakhond best kunnen gebruiken, want ons huis lag tamelijk afgelegen. Vader gaf Jeroom drie dagen tijd om « Satan » te temmen. Indien hij er in slaagde de wolfshond te doen gehoorzamen, mocht hij blijven. Anders zou vader hem met zijn geweer uit de wereld helpen.

Je kunt je best voorstellen dat Jeroom zijn uiterste best deed, en veel geduld en volharding aan de dag legde.

Hij wou Satan klein krijgen. Drie dagen en drie nachten lang sprak hij met het dier alsof hij zich tot een mens richtte. Hij gaf hem te eten en te drinken, en dierf hem zelfs de nek strelen op gevaar af gebeten te worden.

Na twee dagen waagde Jeroom het de deur van het hok, waarin hij de hond had opgesloten, open te zetten.

Satan sprong wild weg, liep heel de hof rond, krabte als razend de grond open, maar kwam zich dan voor Jeroom's voeten vleien en streelde zijn been met zijn staart. Mijn broer had het pleit gewonnen : Satan werd zijn goede vriend.

★

Het jaar daarop maakte Frankrijk sombere dagen door. De nederlagen die Napoleon op alle Europese slagvelden had geleden, dwongen hem twee nieuwe klassen onder de wapens te roepen om zijn imperium tegen de vijand te verdedigen. Jeroom, die achttien jaar geworden was, werd ook gemobiliseerd. Het viel hem zwaar

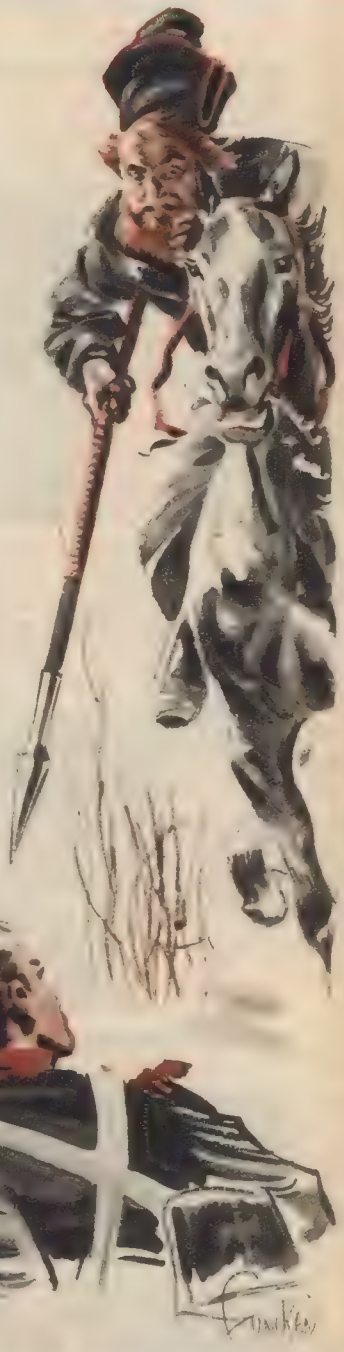

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

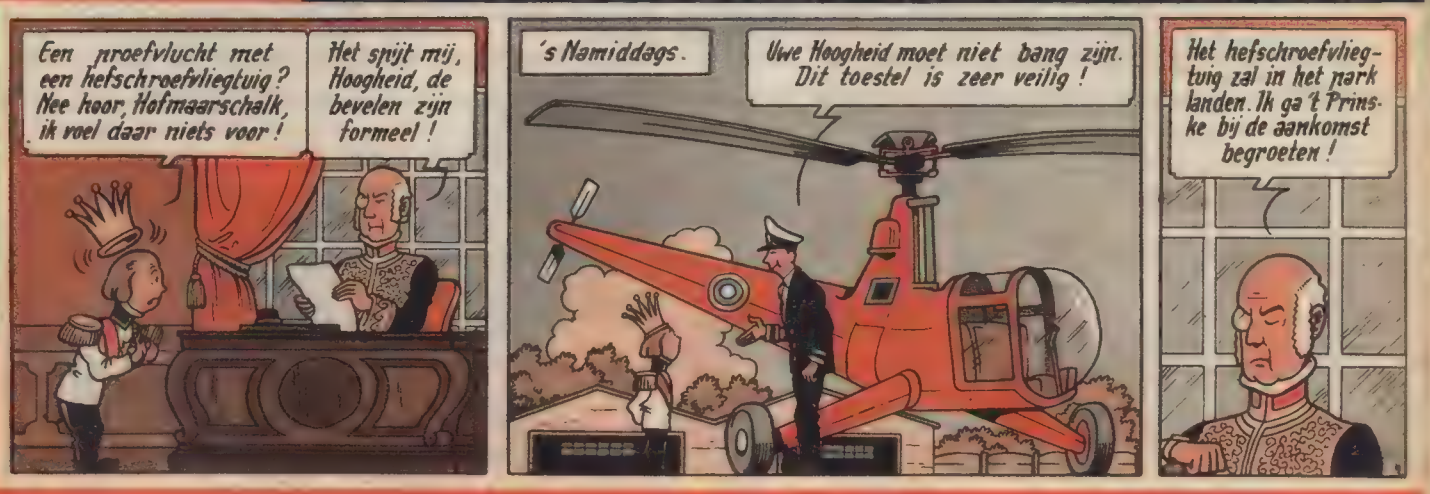

Een verhaal van Yvo Duval
Geillustreerd door F. Funcken

afscheid te nemen van Satan, die intussen een volwassen, sterk beest was geworden, en zich van zijn meester niet wou laten scheiden.

Enkele weken later vielen vreemde legers Frankrijk binnen. De Russen staken de Rijn over ter hoogte van Mainz en drongen de Elzas binnen.

Onze troepen trokken zich naar het binnenland terug, en trachtten de drie maal sterkere vijand tevergeefs tegen te houden.

Men had reeds kozakken gezien in de streek, toen op een avond op de keukendeur werd geklopt. Het was Jeroom in uniform ! Zijn ogen stonden wijd open van de koorts en de ontbering. Zijn eenheid was in de buurt, en hij had, hoe ongelooflijk het ook klinkt, de toelating gekregen even zijn ouders te groeten. Moeder was gek van vreugde haar zoon in levende lijve, na zes maanden, terug te zien. Vader maakte zich ongerust.

— Je eenheid is in aftocht ? Zul je die nog tijdig kunnen vervoegen ? Het schijnt dat het hier reeds krioelt van kozakken ? Ik heb er vandaag zelf een gezien ! Je mag geen moment langer dralen. Je moet onmiddellijk weer terug naar de compagnie, beval vader.

Jeroom raapte zijn rugzak en zijn geweer op, gaf ons alle drie nog een dikke zoen, en verdween in de duisternis. Moeder riep hem nog na :

— Wees toch voorzichtig, jongen !

En ik had gezien dat Satan de deur uitgeschoten was, en achter Jeroom liep. De hond hoorde niet dat ik hem terugriep. Hij was reeds met Jeroom verdwenen in de nacht...

Wat er die nacht is gebeurd, vernamen wij slechts vele weken later, toen Napoleon verslagen was, troonafstand had gedaan, en naar het eiland Elba verbannen was. Mijn broer werd gedemobiliseerd en keerde naar huis terug.

Jeroom had de hele nacht door gemarcheerd met de hond achter zich. Hij kende natuurlijk de kleinste padjes van het woud, maar in een open plek stond hij plots voor een Russische ruiter! Jeroom had de tijd niet naar zijn wapen te grijpen, want het paard van de Rus had hem reeds tegen de grond geworpen.

De kozak deed zijn dier rechtsomkeer maken, en kwam met zijn lans in de hand afgereden om zijn weerloze vijand aan de grond te spietsen. Maar hij had geen rekening gehouden met Satan, wiens oerinstinct plots weer boven gekomen was, toen hij zijn meester in doodsgevaar zag. Satan nam een geweldige sprong, en beet zich vast in de nek van het paard. Het dier maakte vreselijke sprongen van pijn, en wierp zijn ruiter tegen de grond. Toen liet Satan het paard los, en sprong de Rus naar de keel ! Jeroom had alle moeite van de wereld om Satan terug te roepen. De Rus dankte zijn leven aan zijn dikke pelskraag...

Mijn broer ontwapende zijn vijand, en bond hem de handen op de rug met zijn eigen gordel. Dan wierp hij een blik in de lederen koerierzak die de Rus op zich droeg. Dank zij de bevelen die in die zak gevonden werden, vernam Jeroom's kolonel dat het Russisch cavaleriekorps 's anderendaags 's morgens zou oprukken, om zich aan te sluiten bij het Pruisisch leger van generaal Blücher om onze troepen de terugkeer af te snijden. Diezelfde nacht nog ontruimde het Franse leger de streek, en deze terugtocht redde twee divisies.

Satan had niet alleen mijn broer, maar tevens het Vaderland schitterend gediend.

KIES TUSSEN DEZE GESCHENKEN...

Afdrukplaatjes	50 ptn
Prentkaarten KUIFJE	50 ptn
Prentjes « Sprookjes van Perrault »	75 ptn
KUIFJE's chromo's	100 ptn
Reproducties « DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST »	200 ptn
KUIFJE's portemonnaie	200 ptn
KUIFJE's portefeuille	200 ptn
Blokjesspel KUIFJE	500 ptn
KUIFJE's puzzle	500 ptn

JE ONTVANGT DEZE GESCHENKEN GRATIS, IN RUIL VOOR KUIFJE'S BONS

Wanneer je een voldoende aantal KUIFJE'S BONS verzameld hebt, stuur ze naar KUIFJE — Dienst T. — Lombardstraat, 24, BRUSSEL. Vergeet vooral niet te vermelden : 1) het gewenste geschenk; 2) je naam en adres.
Na enkele dagen brengt de postbode je het geschenk dat je gevraagd hebt.

OP DEZE VOEDINGSWAREN STAAT ER EEN KUIFJE'S BON

Biscuits. Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier PILSBERG. American Orange Drink JU'CY — Spuitwater WHIP.	VANDENHEUVEL
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's Zeep.	PALMAFINA
Diepgekoelde Groenten FRIMA. Confituur	MATERNE
Yoghurts, Babeurre, Verse, Gesteriliseerde en Gepralineerde Melk.	NOSTA
Beschuiten in pakjes Heufria en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maisbloem, Pudding, Baking Powder, Gevanillineerde Suiker, Zelfrijzend Bakmeel.	PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop.	HORTON

BOVENDIEN ZIJN ZIJ VAN UITSTEKENDE KWALITEIT !

Wij herinneren je er aan dat je je KUIFJE'S BONS kan omwisselen in al de « INNOVATION » Warenhuizen !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

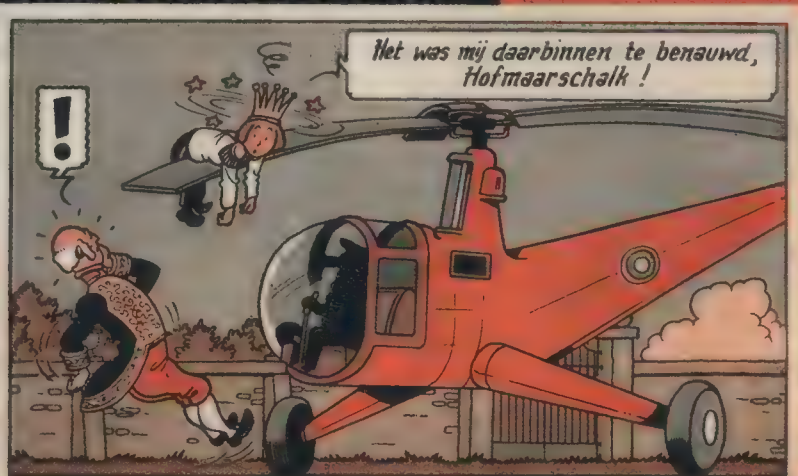

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

De « Blauwe Driehoek » stortte neer, alle reddingsdiensten werden gealarmeerd en doen al wat mogelijk is om Dan terug te vinden...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Ik moet zo vlug mogelijk uit deze drijvende doodkist geraken. Eerst en vooral mijn schoenen en alles wat te zwaar weegt over boord gooien.....

Intussen nadert de Wyvern patrouille de plaats van het onheil...

Wat verder...

Hallo patrouille Wyvern 191... Hier jacht 50 van de kustwacht van Adelaïde. Vliegen jullie boven de plaats van de ramp?

Hier de leider van de Wyvern 191. Ja, we hebben een olievlek ontdekt. Blijf in contact met ons. 'Over'!

Aan boord van het jacht volgt er een pauze..... en...

Hier de leider van de Wyvern 191... Niemand te zien... bemerken geen wrakstukken... Zetten de opzoekingen voort.

En te Woomera...

Wel ?...

Nog niets, sir. Maar we mogen de hoop niet opgeven!

Even later aan boord van een helicopter die naar Dan zoekt...

Kijk eens! Ginds danst een gele stip op de golven...

Hij is het! Dat is de piloot die we zoeken. Z'n zwemvest heeft hem gered. Oliver, werp het net uit!

Het is inderdaad Dan Cooper, die uit de capsule sprong alvorens deze zonk...

Hoera! Ze hebben me gezien! Ze hebben me gezien!

De helicopter nadert, z'n reddingsnet scheert over de golven en...

HOP! Ze vangen me in het net als een sardientje!

Op dit ogenblik in het laboratorium van professor Cooper...

Ha, hier staan de kruiken met de brandstof. Fijn! M'n beste, ouwe Cooper, zo dadelijk heb ik je geheim.....

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Daar de politiecommissaris onze vriend Lambik niet ernstig opneemt, besluit deze zich tot de minister te wenden. Petaritz, de spion, geeft een geheimzinnig telefoontje...

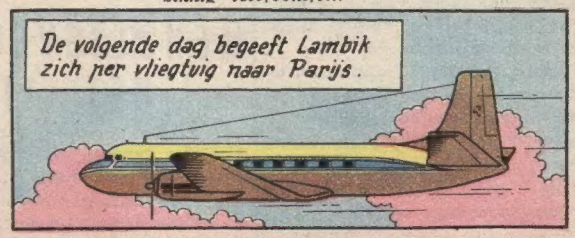

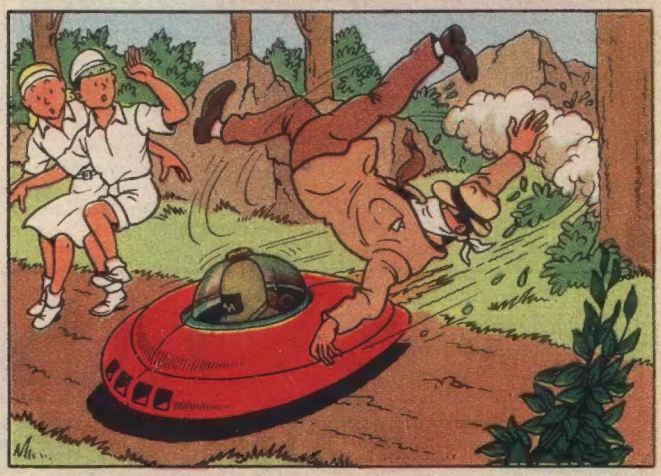

BOEKEN HOEKJE

DE RINKELBEL RINKELT

ONZE lezers hebben de Rinkelbel reeds meer dan eens horen rinkelen. Ze lazen reeds in « Kuifje » de bespreking van die talrijke nette boekjes, met internationale reputatie, uitgegeven door de drukkerij Casterman van Doornik, die met haar KUIFJE'S ALBUMS een reuzesucces heeft geboekt. Namen zoals Jeanne Cappe en Paul Cuvelier, om maar één auteur en één illustrator uit de reeks te noemen, zijn algemeen bekend.

Het Hollands weekblad « Elsevier » schrijft van deze boekjes : « Stuk voor stuk juweeltjes ! Mooier en beter uitgevoerde leesen voorleesboekjes zijn nauwelijks denkbaar! » Wij sluiten ons tenvolle aan bij deze opinie, ook voor wat de twee nieuwe boekjes van deze reeks betreft: « Bevertje bij de Indianen », een verhaaltje van Gijs Haag, geïllustreerd door Claire Binst, en « In de Dierentuin » van Jeanne Cappe, geïllustreerd door Robert Marsia.

« PAULUS VEROVERT DE WERLD »

DE uitgeverij Casterman, van Doornik, stuurde ons eveneens een Nederlandse vertaling van een jeugdboek van de bekende Franse schrijver Daniel Rops. Het werd geïllustreerd deels in wit-zwart, en deels in kleuren illustraties door Luc Delfosse. De tekst is vlot en boeiend, en de uitgave, zoals alle Castermanwerken, goed verzorgd.

Prijs : gebonden in gekleurd kartonnenomslag : 60 F.

NIEUWE ALBUM VAN HERGE

VAN Hergé verschenen twee nieuwe herdrukken, namelijk: «De Kristallen Bollen » en « De Zonnetempel ».

Deze albums zijn verkrijgbaar tegen de prijs van 65 F.

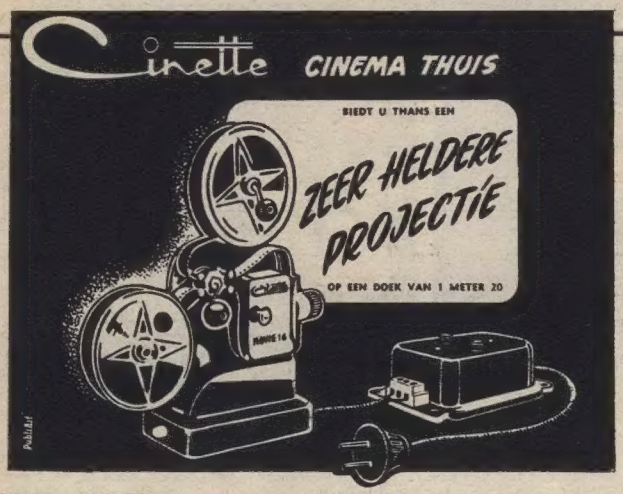

GOED NIEUWS !

Een nieuwe reeks films is verschenen : CHARLIE CHAPLIN - LAUREL en HARDY - TEKEN- en COW-BOYFILMS.

Te koop in alle winkels van foto- of cinematoestellen.

Vraag de lijst van de films, alsook een mooie documentatie door bijgaande bon op een gewone briefkaart te kleven, en op te sturen naar de WERKHUIZEN CINETTE, 34*a*, Gerardstraat, ETTERBEEK-BRUSSEL. Telefoon : 34.59.94.

Cinette 26.5.55

DE POST

MENSLIEVENDHEID DOORBREEKT HET IJZEREN GORDIJN !

JULLIE hebben waarschijnlijk reeds in de radio dringende oproepen gehoord van dokters, die vragen naar een zeldzaam geneesmiddel voor een buitengewoon geval.

Vóór enkele dagen troffen we in de krant twee persberichten, die op dezelfde pagina stonden, en waaruit blijkt dat de menslievendheid gelukkig nog haar rechten heeft, spijts allerlei scheidingen.

RUSLAND EN HET SALK-VACCIN

DE geneesheer-directeur van de Amerikaanse nationale stichting voor kinderverlamming heeft Donderdag, te New York, medegedeeld, dat de Sovjet-Unie reeds inlichtingen heeft ontvangen over de productie van het nieuwe vaccin tegen de kinderverlamming.

Russische afgevaardigden op een internationaal congres voor kinderverlamming, dat vorig jaar in September, te Rome, werd gehouden, verzochten om inlichtingen over de entstof. Korte tijd later werden de gegevens door tussenkomst van de regering ter beschikking van de Sovjet-Unie gesteld.

MEDICAMENT VOOR BULGAARS MEISJE

DE ouders van Venja Tcholef, een klein meisje in Sofia, verkeerden in de grootste spanning. Angstig wachtten zij af of een geneesmiddel, mercaptopurin, dat van honderden kilometers ver moest worden gehaald, nog op tijd in de Bulgaarse hoofdstad zou arriveren om het leven te redden van hun dochtertje, dat met een acute leucaemie was opgenomen in een kliniek van Sofia.

Nu is het in de laatste jaren al meer voorgekomen, dat met medewerking van allerlei instanties in ijltempo een medicament van het ene wereldeel naar het andere werd gebracht. Het bijzondere in dit geval is echter, dat het geneesmiddel van de ene kant van het IJzeren Gordijn naar de andere kant gaat. Toen Bulgaarse artsen hadden gezegd, dat alleen een in Amerika geproduceerd geneesmiddel het leven van het kind kon redden, beiden de ouders in wanhoop een familielid in het Oostenrijkse Salzburg op. De tante van Venja nam kapitein Leo Schnefer van het 350e Amerikaanse infanterieregiment, dat in Oostenrijk ligt, in de arm, en deze ging naar zijn superieuren. Onmiddellijk werden alle Amerikaanse consulaten in Europa gealarmeerd en spoedig kwam het bericht dat er nog een kleine hoeveelheid van het medicament was gevonden in een kliniek van het Amerikaans leger in West-Duitsland. Het werd onmiddellijk overgebracht naar Wenen, waar reeds contact was opgenomen met de Sovjet-bezettingsautoriteiten, die zorgden voor doorzending naar Sofia.

Pat Rick en Mass Tick hebben een doorgang gemaakt. Een van de bandieten schiet op Pat Rick.

PAT RICK EN MASS TICK *in*

TIJL

APOTHEKERSZORGEN

DE Amerikaanse filmspeler Gregory Peck vertelde volgende geschiedenis : Een apotheker had aan een klient strychnine (een hevig vergif) verkocht, in plaats van aspirine !... Een hele dag lang trachtte de apotheker de klient terug te vinden, en toen hij hem eindelijk gevonden had... was de man nog niet dood en de apotheker zei :

— Mijnheer, u heeft mij vergeten te betalen. U moet mij nog 14 cents !...

EEN AUTOMOBILIST MAAKT ZICH KWAAD

EEN Frans chauffeur die met zijn wagen een en twintig minuten voor een overweg stond, heeft de Franse spoorwegmaatschappij voor het gerecht gedaagd, en de symbolische schadevergoeding van duizend Franse franken geeist (ongeveer 140 Belgische frank.)

Het eigenaardigste van het geval is, dat hij het proces waarschijnlijk zal winnen, omdat het spoorwegreglement voorziet, dat slagbomen aan de overwegen niet langer dan tien minuten mogen gesloten blijven.

HOEVEEL KLOOSTERS ZIJN ER IN ONS LAND?

In 1880 waren er in België 226 kloosters voor mannen, en 1463 voor vrouwen. In 1947 waren die cijfers verdubbeld : 535 mannenkloosters en 3.358 vrouwenkloosters. Het aantal kloosterlingen bedraagt 12.725 mannen en 49.624 vrouwen, in het totaal 62.349.

Moesten die allen op één plaats samengebracht worden, dan zouden ze een stad kunnen bevolken.

Onder deze kloosterlingen bevinden zich 9.568 vreemdelingen.

EEN GOUDVIS MET EEN ZWEMGORDEL !

JAN MILLER, uit Newcastle, is zeven jaar oud. Zijn beste speelkameraad is een goudvis ! Op zekere dag trachtte het goudvisje uit zijn bokaal te springen, en het kwetste zich zó erg aan de rand van het aquarium, dat het niet meer zwemmen kon.

Jan Miller is echter de eerste de beste niet. Hij dacht eens goed na hoe hij zijn vis zou kunnen redden, en gaf hem toen een zwemgordel ! Hij bracht namelijk op de rug van de vis een stukje kurk aan, dat hij vasthield met een gummibandje, en zo kon de vis weer zwemmen, en was enkele dagen later genezen.

De vader van Lambik heeft het druk : reken maar eens uit, hij maakt niet minder dan zeven verschillende tekenverhalen terzelfder tijd, en dat met slechts twee helpers !

35.000 EMIGRANTEN VLOGEN NAAR EEN NIEUW VADERLAND

VIJFHONDERD emigrantenvluchten heeft de K.L.M. tot nu toe sinds 1948 naar vele delen der wereld uitgevoerd waarbij vele duizenden Nederlandse en buitenlandse emigranten naar hun nieuw vaderland werden vervoerd.

Het merendeel van deze emigranten bestond uit Nederlanders n.l. 31.192, waarvan er ruim 25.000 in 436 speciale vluchten naar de Verenigde Staten van Amerika, Canada, Zuid Amerika, Australië en Nieuw Zeeland werden vervoerd. Daarnaast heeft de K.L.M. in deze jaren nog 64 chartervluchten met 4.288 Europese emigranten voor een groot deel vluchtelingen van Hongkong naar Europa, naar Australië en Canada uitgevoerd.

3.500 STEDEN IN WERELDLUCHTNET

DRIE duizend vijfhonderd steden in de wereld zijn thans opgenomen in het enorme net van luchtlijnen, dat de bij de I.A.T.A. (International Air Transport Association) aangesloten luchtvaartmaatschappijen exploiteren op ieder continent en over iedere wereldzee. Op dit luchtnet beweegt zich een steeds grotere stroom passagiers en vracht, momenteel reeds ongeveer 60.000.000 luchtreizigers per jaar !

In de tien na-oorlogse jaren, waarin het wereldluchtverkeer zich op uiterst snelle wijze heeft ontplooid, werd het passagiersvervoer zes en dertig en het vrachtvervoer zeventig maal groter dan het was toen de oorlog uitbrak. Twee en zeventig luchtvaartmaatschappijen uit meer dan vijftig landen zijn verenigd in de I.A.T.A., die haar hoofdzetel heeft in Montreal.

EEN NIEUWE SOORT PLATEN

EEN Franse muziekplatenmaatschappij heeft het idee opgevat de catechismus uit te geven op platen !

De leiding van deze uitgave werd toevertrouwd aan de bekende Franse auteur Daniel Rops, die met zijn boeken over het Heilig Land, de Gewijde Geschiedenis en de Kerk, reuzensuccessen heeft behaald.

Voorwaar een originele nieuwigheid : die catechismus op platen !

DE VLIEGENDE HOLLANDER EN DE KINDERVERLAMMING

IN de strijd tegen de gevreesde kinderverlamming heeft ook de luchtvaart een rol gespeeld.

Voor de ontwikkeling van het Salk-vaccin, waarvan de Verenigde Staten inmiddels de formule aan een groot aantal andere landen heeft doorgegeven, waren vele duizenden Rhesusaapjes nodig. Met het oog hierop hebben K.L.M.-vliegtuigen in de afgelopen vijf maanden, van begin December tot en met April 13.000 Rhesusaapjes van India naar Amerika vervoerd. In totaal hebben de « Vliegende Hollanders » in de afgelopen jaren enkele tienduizenden aapjes van India via de Amsterdamse luchthaven Schiphol — waar ze tijdelijk in het Dierenhotel werden ondergebracht — naar de Verenigde Staten gevlogen.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

Zou het in dit huis zijn dat Kuifje en Haddock onze vriend Zonnebloem zullen terugvinden ?

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM
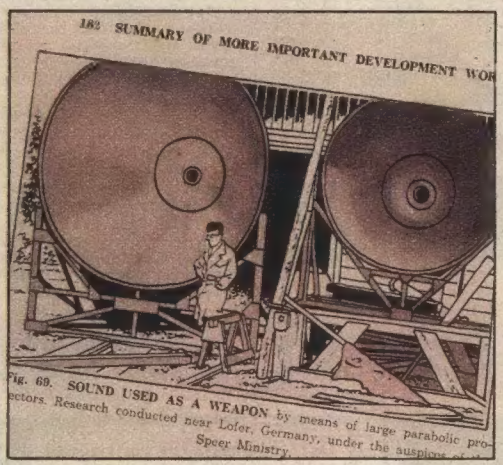
door HERGE